יומי הא' השוכר וכו' ואפילו לתמניין יומי וקבלה פחות מכדרוה חזרו הבעלי' דין ליום ושיילי' מיניה לתשעין יומי וקבלוה מיניה בפחות ומתה בידו ומלתה בה לבעלים שתי שלוות ולא התחרטה כי קבלת השכירות חיכונה ברעתה והנה שים על הבעל"ה לשלם ל' פרות ועוד פרה אחת להשלים לו ל' יום של שכירות ע"כ. והב"ה כתב השכירות שנייה דתמניין יומי לית היה לריך לפחתה מן השלוה דרשונה אלא מסו' דנקט פחתה בשלוה נקט נמי בכולהו ולהו דוקא הוא ומ"ש ר"ת ז"ל שנשתמש בו בשלוה י' ימים וכ"ש בשכירה לתמניין יומי כל ימי שיתיהו הכתירי' עוד כתב הב"ה עניין אחר וז"ל ח"מ לפי שהוא נקיש מגרש כל חומן שנעין יומין שבשלוה ולא אחזר לידו בחורת שלוה אחר שיכלו כל ימי השכירות כלו. י"ל שבשלוה השלוה לא אמר בלשון שהשלוה קיימת לפי שהוא שלוחו לו שברה אמנו אלא דמי כתילו בשל עיקר השלוה דת"ל קבל מעות הללו ותעבוד השלוה שהשלוחים לך לילו תשעין יומי לבבל ואברה ממנו תמנין יומי מן נרשין יומי השלוה שברי לסוף השלוים תחזר לידו עברה ים ס בחורת שלוה ע"כ: רב אחי אמר מין לו עליהם אלא שתי פרות וכו' דסברה ליה כמתקנתא דרב

להלן מדפתי:

לג עיב המפקיד אצל חברו בהמה וכו' אפילו אמר לו שלבדו ולא תלבדו דוקא בקט הכא דכפל לו שייך בהדדה אלא שתי שלוות בנקט בקט תלבדו דשוו בחזקה אצל ס"ו ושוו לפעורה אצל שומר חנם:

שם תוכקתא נמלא הגנב משלם תשלומי כפל. וקשיא לן היכי קתני בתחילתו משלם תשלומי כפלים והא תינו מפיק בעלים ולא קרינן ביה מניח הלים ונגנוב מניח הגנב דמי ולא ליטלם כפל כלל. תומ"ל: ואיבא למימר כיון דפקרון דפקרון הוא כרשותיה דמריה לחיה ומניח הלים קרינ' ביה ומשלם כפל הגנב:

שם אחוק לה רחמי בר חנין והא חנין חדם מקנה דבר שלא בא לעולם וקס"ל דבהמה ביום מקנה לה לכשנגנבה: וקשיא לן והא לאו בר שלא בא לעולם הוא דהא כיון דבידו להקניתה עתה כדאי' בפ' תשעה לא דמיא חלא לאומר להברו שדה זו שהי אוכר לך לכשתקנה ממך מי לא קדשה מי דמיהתם בידו ומ"ה קדשה דבר שבא לעולם הוא כיון שבידו לקדישה עתה שהו בידו: ה"ג היכי קרי ליה דבר שלא בא לעולם דהא בידו להקנותו עכשיו: ועוד ביומות בהמה רבה מוקמינן לה להיות לאחר שיחלון לין ימים כמ"ד אין קידושין תופסין ביאמה ומשום הכי מיקרי דבר שלא בא לעולם שאין בידו לקדשה עכשיו אבל חפסיה קידושין תופס' בה לעולם לקדשה עכשיו לא מיקרי דבר שלא בא לעולם ויש לפרש דהא לא דמיא להחם להחם בהחת בידו להקדישה ולאחר שיקחנה יהיה בידו להקדיש ומ"ה חל"פ שתנח לגך מה היכי בידו קרם, אבל הכא חל"ג שבידו עתה להקנותה אלא שיהיו בשעה שהוא מקנ' אותה אלין דהיינו בשהגנבה אינו בידו ואין ברשותו כלל ואין בידו להקניתו לפום אחר מאחר שהיכי ברשותו יותר"ה קרי ליה דבר שלא בא לעולם ואע"פ שבידו להקנותה עתה היינו דבשעת הקניין אינה בידו שלא יהא בידו לקדשה לאחתם דהתם נמי בידו הפירות בעולם:

שם ואפי' לרבי מאיר דאמר אחם מקנה דבר שלא בא לעולם והא נמי דבר שלא בא לעולם הוא כדפרי' וכי היכי לרבי מאיר מקנה לעולם שאינו בידו עכשיו בא לאחר זמן ובשלמא התנחייהו בידו ה"נ אחם מקנה דבר שבא לעולם והוא בידו עכשיו חא"ל שאינו בידו בשעת גמר הקנין:

שם היא דס"ל הכי בגון פירות דקל דעבירי דאחו לכבי נקט פירות דקל דבמרק מגן האומר לחבה הרי את מקודשת לי ע"מ שאתגיירי ואת שחרר אחמות אחוך ושיחלן וכו'. דת"ר מאיר הרי זו מקודשת ואע"ג דלא עביד דאחי דילמא לא איחגיירת ולא משתחררה וי"ל דכל הני כפירות דקל דעבירי דאחי ניחו על מנת שאחגיירי דשמע מרובה להחגייר ושחחררי דשמע מבי מרי וסכחת דעחיה ושחמות אחוך כגון שהיה בוסטא ושיחות בעליך נמי שהוא בוסטא ס"ג אימה סכיחא. וע"ש איחלן ליך יבעיך בלשונה לכ"ג דאחלן לא מייבש. תי' בדורות האחרונים דמלה לאחלן. ת"ל החם שבי כולהו ליכא אלא חלא ספיקא ואיחא דנפרק המוכר את הספינה אמרי' דכי היכי דא"ג ליכא ספ' תרי והוו כפירות דקל דאבל הכא שבי בבא דאיכא כמה ספקות אחר דמי ליימר דמשכחת בבא וכו' והא אחמר פ' המוכר את עבדו אלא מיקרי לבר שלא בא לעולם וכו' ואע"ג דלא עביד דאחי הא קאי אשור עבד דלא מיקרי לבר שלא בא לעולם ה"ג נמחת הכי הא פירש החם דאחקנא דהכא קאי אמי שור כאחמר לו הרי עבד זה מכור לך לכשיגדל מעכשיו. ול"ע. ת"ב בהא ס"ל החחת דלא מקנה ליה בגון שבא לעולם כמו שפירשחי בדף של מעלה. אבל החם מקנה ליה בגון שבא לעולם:

לד ע"א אמר רבא בעבה כאומר לו לכשתגדל ותרעה ותשלמני הרי פרה קנויי לך מעכשיו וח"ת כיון דבבר שלא בא לעולם הוא כדפרי' מאי אהני מעכשיו הא אינו קונה כלום עד שגדל ויכין מאי אינכ אפי' אינו אלא מעכשיו אפי' כל בבר שלא ב"ל אי אמר מעכשיו קנויי לך אמר לו הרי פרה קנויה לך מעכשיו ואי לא לא ע"כ אי אמר מעכשיו אינו קונה אלא לאחר שיגדל ויכין אבל אי אמר הרי פרה קנויה לך לאחר שיגדל ויכין אינו קונה כלום ואפי' אמר לו הרי פרה קנויה לך מעכשיו והוא שיגדל ויכין אבל אי אמר לו הרי פרה קנויה לך מעכשיו אבל אי אמר לו הרי פרה קנויה לך מעכשיו אבל אי אמר לו הרי פרה קנויה לך מעכשיו